

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો ત્રેતેરમું

પોપીય અંધકારછાયાઓ: “હિટલરનો પોપ” પાછળના પ્રભાવ અને હેતુઓનું ઉદ્ઘાટન

Jeff Pippenger

2024-04-03

Hitler’s Pope નામના પુસ્તકમાં, લેખક જોન કોર્નવેલ જર્મનીમાં હિટલર શાસન કરતો હતો તે સમયે પદાસીન રહેલા ભાવિ પોપની વાર્તાની શરૂઆત તેના દાદા અને પોપ પાયસ નવમા સાથે કરે છે, જેમને રોમ શહેરમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવ્યા હતા. જ્યારે પાયસ નવમા સન્યાસિનીનો વેશ ધારણ કરીને રોમ શહેરમાંથી ભાગી નીકળ્યા, ત્યારે તેઓ પોતાના સાથે માત્ર એક જ માણસને લઈ ગયા—ભાવિ પોપના દાદાને. કોર્નવેલ આ બે પુરુષો વચ્ચેના નજીકના સંબંધને ઉલ્લેખે છે, અને ત્યારબાદ દર્શાવે છે કે ભાવિ પોપના પિતા પણ કેથોલિક ચર્ચના સત્તાકેન્દ્ર સાથે કેવી રીતે જોડાયેલા હતા. આમ કરીને, તે પાયસ નવમાના સમયથી લઈને દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ સુધીના ઇતિહાસના સામાજિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પર્યાવરણને ઉજાગર કરે છે. ઇતિહાસનો આ સરવાળો અત્યંત માહિતીપ્રદ છે.

પાપલ અનુમાનનો વધુ એક પગલું ત્યારે ભરાયું, જ્યારે અગિયારમી સદીમાં પોપ ગ્રેગરી VII એ રોમન ચર્ચની સંપૂર્ણતા જાહેર કરી. તેણે રજૂ કરેલા પ્રસ્તાવોમાં એક એવું હતું કે જેમાં ઘોષણા કરવામાં આવી હતી કે ચર્ચે કદી ભૂલ કરી નથી, અને પવિત્ર શાસ્ત્રો અનુસાર તે કદી ભૂલ કરશે પણ નહીં. પરંતુ આ દાવા સાથે શાસ્ત્રીય પ્રમાણો જોડાયેલા ન હતાં. આ ગર્વીલા પોન્ટિફે સમ્રાટોને પદચ્યૂત કરવાની સત્તાનો પણ દાવો કર્યો, અને જાહેર કર્યું કે તે ઉચ્ચારેલ કોઈપણ નિર્ણય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા રદ કરી શકાય તેમ નથી, પરંતુ અન્ય સર્વના નિર્ણયોને રદ કરવાનો અધિકાર તો તેનો વિશેષાધિકાર હતો.

“અભ્રાંતતાના આ સમર્થકના સ્વૈરાચારી સ્વભાવનું એક પ્રબળ દૃષ્ટાંત તેના જર્મન સમ્રાટ, હેનરી ચોથા, પ્રત્યેના વર્તનમાં આપવામાં આવ્યું હતું. પોપની સત્તાને અવગણવાનો દુસ્સાહસ કરવાને કારણે, આ રાજાને બહિષ્કૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો અને રાજસિંહાસનથી ઉતારી મૂકવામાં આવ્યો. પોતાના જ રાજકુમારો દ્વારા કરાયેલા ત્યાગ અને ધમકીઓથી ભયભીત થઈ, જેઓને પોપના આદેશથી તેની વિરુદ્ધ બળવા માટે પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા, હેનરીએ રોમ સાથે સમાધાન કરવું અનિવાર્ય હોવાનું અનુભવ્યું. પોતાની પત્ની અને એક વિશ્વાસુ સેવકની સાથે તેણે કડકડતી શિયાળામાં આલ્સ પર્વતમાળા પાર કરી, જેથી તે પોપ સમક્ષ પોતાને નમ્ર કરી શકે. ગ્રેગરી જ્યાં આશ્રય લેવા નિવૃત્ત થયો હતો તે કિલ્લે પહોંચતા, તેને તેના રક્ષકો વિના બહારના પ્રાંગણમાં લઈ જવામાં આવ્યો, અને ત્યાં, શિયાળાની કર્કશ ઠંડીમાં, ખુલ્લા મસ્તકે અને નિર્બંધ પગે, તથા અત્યંત દયનીય વસ્ત્રોમાં, તે પોપની સમક્ષ હાજર થવાની પરવાનગીની રાહ જોતો રહ્યો. ત્રણ દિવસ સુધી ઉપવાસ કરતા અને પાપસ્વીકાર કરતા રહેતા પછી જ, પોન્ટિફે તેને ક્ષમા આપવાની કૃપા દર્શાવી. તે પણ માત્ર આ શરતે કે સમ્રાટ, રાજકીય ચિહ્નો ફરી ધારણ કરવા અથવા રાજસત્તાનો ઉપયોગ ફરી શરૂ કરવા પહેલાં, પોપની મંજૂરીની રાહ જોશે. અને પોતાની જીતથી ઉલ્લાસિત થયેલા ગ્રેગરીએ ગર્વથી દાવો કર્યો કે રાજાઓના અહંકારને નીચે દબાવવું તેનું કર્તવ્ય હતું.” The Great Controversy, 57.

ગ્રેગરી VII “અભ્રાંતિના સમર્થક” હતા, પરંતુ આ હાસ્યાસ્પદ દાવો સત્તાવાર સિદ્ધાંત (ડોગ્મા) તરીકે ત્યાં સુધી ઘોષિત કરવામાં આવ્યો નહોતો, જ્યાં સુધી પાયસ IXએ પ્રથમ વેટિકન પરિષદમાં આ મૂર્ખતાભર્યા દાવાને સ્થાપિત સિદ્ધાંત તરીકે નિર્ધારિત ન કર્યો. આ સિદ્ધાંત 18 જુલાઈ, 1870ના દિવસે સ્વીકારવામાં આવ્યો—એકસો યુમ્માલીસ હજારના પ્રથમ નિરાશાજનક પ્રસંગથી ચોક્કસ એકસો પચાસ વર્ષ અગાઉના તે જ દિવસે.

ઇતિહાસ અંગે જાણકારીપ્રદ બાબત એ છે કે જ્યારે Pius IX એ પ્રથમ Vatican Councilનું આયોજન કર્યું અને પોતાના અચૂકતાના સિદ્ધાંતને અમલમાં મૂક્યો, ત્યારે તેની પ્રેરણા જે બાબતને “modernism” કહેવાતી હતી તેના પ્રત્યેની તેની ઘૃણાથી ઉત્પન્ન થઈ હતી. તેનું મૂળ આ વિચારમાં ન હતું કે બાઇબલના સિદ્ધાંતોની યાજ્ઞ કરતી વખતે પોપ કોઈ ભૂલ કરી શકતો નથી; તે French Revolution દ્વારા ઉત્પન્ન થયેલા પ્રભાવ સામે પાપાસત્તાની વિરુદ્ધ, તાનું એક રક્ષણ હતું. તે અંતે જે Communism તરીકે ઓળખાવાનું હતું તેના વિરુદ્ધ નિર્દેશિત હતું.

ફ્રેન્ચ ક્રાંતિએ યુરોપીય રાષ્ટ્રોની શાસનવ્યવસ્થામાં ભારે ઉથલપાથલ સર્જી, અને ખાસ કરીને પાપાશાહીરૂપ રાજતંત્ર પ્રત્યે વિશેષ દ્વેષ પ્રગટ કર્યો. તે એક ઇટાલિયન રિપબ્લિકન બળવો હતો, જેણે તાત્કાલિક રીતે પાયસ IX અને તેના જમણા હાથ સમાન સહયોગીને રોમમાંથી હાંકી કાઢ્યા હતા. ફ્રેન્ચ ક્રાંતિએ ઉત્પન્ન કરેલી વિવિધ તત્ત્વચિંતનપ્રણાલીઓ દ્વારા જે “આધુનિકતાવાદ” પ્રતિનિધિત્વ પામતો હતો, તે પાયસ IXનો કટ્ટર શત્રુ હતો, અને તેની અચૂકતાની શિક્ષા એ રીતે રચવામાં આવી હતી કે ફ્રેન્ચ ક્રાંતિએ ઉત્પન્ન કરેલા આધુનિકતાવાદી વિચારોના વિરોધમાં પોપે કરેલા દરેક દાવાને ટકાવી રાખી શકે.

દાનિયેલ અધ્યાય ૧૧, ૫૬-૪૦ ઓળખાવે છે કે ૧૭૯૮માં, દક્ષિણના રાજાએ (નાસ્તિક ફ્રાન્સે), ઉત્તરનાં રાજાને (પાપાશાહીને) જીવલેણ ઘા પહોંચાડ્યો.

પિયસ નવમાનો અચૂકતાનો સિદ્ધાંત દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા પદમાં દર્શાવવામાં આવેલા યુદ્ધ સાથે સંબંધિત હતો, અને 1869ના ઉત્તરાર્ધથી આગળના વર્ષ સુધી પિયસ નવમાએ પ્રથમ વેટિકન પરિષદ, જે વેટિકન 1 તરીકે ઓળખાય છે, એકત્રિત કરી, જેથી આ વાતની પુષ્ટિ થાય કે પોપ કેથોલિક ધર્મનો વડા હતો, અને કેથોલિક ધર્મ સર્વ ચર્ચોનો વડા હતો, જેમ 533માં જસ્ટિનિયનના હુકમનામા દ્વારા જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું.

સેકન્ડ વેટિકન કાઉન્સિલ, જેને વેટિકન II તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે, 1962 થી 1965 દરમિયાન યોજાઈ હતી. તે કેથોલિક ચર્ચના ઇતિહાસમાં એક ઐતિહાસિક ઘટનાક્રમ હતો, અને આધુનિક સમયમાં થયેલ સૌથી મહત્વપૂર્ણ એક્યુમેનિકલ કાઉન્સિલોમાંનો એક હતો. આ કાઉન્સિલ પોપ જોન XXIIIના નેતૃત્વ હેઠળ બોલાવવામાં આવી હતી, અને 1963માં જોન XXIIIના અવસાન પછી પોપ પોલ VIના પોન્ટિફિકેટ દરમિયાન ચાલુ રહી હતી. આ બે કાઉન્સિલો વચ્ચેનો સ્પષ્ટ ભેદ ઓળખવો મહત્વપૂર્ણ છે.

પ્રથમ પરિષદનો હેતુ પોપના કહેવાતા “પ્રાઇમસી”ની સ્થાપના કરવાનો હતો; તેનો અર્થ એ કે પોપ ચર્ચનો સર્વોચ્ચ શાસક, શિક્ષક અને પાલક છે, જે વિશ્વાસના સિદ્ધાંતોનું સંરક્ષણ અને તેમનું અર્થઘટન કરવાની જવાબદારી વહન કરે છે. તેની સત્તામાં ડોગ્માઓની વ્યાખ્યા નક્કી કરવી, સિદ્ધાંતસંબંધિત આજ્ઞાપત્રો જારી કરવાં, અને વિશ્વાસ તથા નૈતિકતા સંબંધિત બાબતોમાં અધિકૃત ઘોષણાઓ કરવી સામેલ હતી; આને પાપલ અચૂકતા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. તેમાં સર્વવ્યાપક ચર્ચ પર પોપની અધિકારક્ષેત્રીય સત્તાનો પણ સમાવેશ થાય છે, જેમાં બિશપોની નિમણૂક કરવાની, સંસ્કારોનું નિયમન કરવાની, અને ચર્ચના વહીવટનું શાસન કરવાની સત્તા સમાવેશ પામે છે.

બીજી પરિષદનો હેતુ કલીસિયાને એક્યવાદી સંસ્થામાં પુનઃદિશામાન કરવાનો હતો. આ પરિષદો પરસ્પર સીધા વિરોધી પ્રસ્તાવો હતાં. રક્ષણશીલ પ્રથમ પરિષદને ઉદારવાદી બીજી પરિષદે ખંડિત કરી. આ બે ગઠબંધનો રાત અને દિવસ જેટલા ભિન્ન હતાં, અને ફાતિમાના ત્રણ રહસ્યોને આક્ષેપાતી ભવિષ્યવાણી આ બંને પરિષદો દ્વારા યોગ્ય રીતે પ્રતિનિધિત્વ પામતા એક આંતરિક યુદ્ધને ઓળખાવે છે.

આ ભવિષ્યવાણી એવા એક વર્ગને ઓળખાવે છે, જે પાયસ IX દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલી પ્રાથમિકતાને જાળવી રાખે છે; તે વર્ગનું પ્રતિનિધિત્વ ક્યારેક “શ્વેત પોપ,” ક્યારેક “સારો પોપ,” અથવા “સારો બિશપ” તરીકે ઓળખાતી યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. અને બીજો વર્ગ, જે Vatican II સાથે સંકળાયેલો છે,

તેનું પ્રતિનિધિત્વ “કાળો પોપ,” અથવા “ખરાબ પોપ,” અથવા “ખરાબ બિશપ” દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. આ બે રાજકીય ધારણાઓનો વિવાદ ત્યારે પ્રતિબિંબિત થાય છે, જ્યારે તેમને પોર્ટુગલના ફાતિમામાં સ્થિત ફાતિમાના ચમત્કારના તીર્થસ્થાનની મુલાકાત લી. પ્રવેશ કરતી વખતે, માર્ગના એક બાજુએ કાળા પોપની પ્રતિમા અને બીજી બાજુએ શ્વેત પોપની પ્રતિમા સ્થાપિત છે.

અત્યેવ, આ તે મનુષ્યની વારસાગત પરંપરાનો એક ભાગ બની જાય છે, જે અંતે પુસ્તક જેની ઓળખ હિટલરના પોપ તરીકે કરે છે તે બનવાનો હતો, કે તેની મૂળીઓ આધુનિકતાવાદ (દક્ષિણનો રાજા) અને પોપીય પ્રાધાન્ય (ઉત્તરનો રાજા) વચ્ચેના સંઘર્ષમાં ગૂંથાયેલી છે.

આપણે જે પુસ્તક પર વિચારણા કરી રહ્યા છીએ તેના લેખક સારા પ્રતિષ્ઠાવાળા એક કેથોલિક હતા, અને પુસ્તક લખવાનો તેમનો જાહેર કરેલ હેતુ એ દાવા પર પ્રકાશ પાડવાનો હતો કે દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન શાસન કરનાર પોપે હિટલર, નાઝીઓનું સમર્થન કર્યું હતું, અથવા યહૂદીઓ તથા અન્ય લોકો વિરુદ્ધ થયેલા હોલોકોસ્ટમાં તેમનો કોઈ દોષભાગ હતો. જ્યારે કોર્નવેલ પાયસ XIના દાદા વિષે લખે છે, જે વેટિકન 1 પરિષદને ગોઠવનાર જમણા હાથ સમાન મુખ્ય સહાયક હતા, ત્યારે દક્ષિણના અને ઉત્તરના રાજાઓ વચ્ચેના સંઘર્ષનો ઇતિહાસ એ જ ઇતિહાસમાં અભિનિત થઈ રહ્યો છે. જ્યારે “રિપબ્લિકનિઝમ”ની ક્રાંતિ ઇટાલી સુધી પહોંચી, ત્યારે આશરે એક વર્ષ સુધી ઇટાલિયનો પાયસ IXને રોમ શહેરમાંથી કાઢી મૂક્યા, અને ત્યારથી, તેઓ પરત આવ્યા પછી પણ, પાપાસત્તાએ ક્યારેય જે માલિકી રાખી છે તે માત્ર એકસો દસ એકર જેટલી ભૂમિ જ છે, જેને વેટિકન સિટી તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

ફ્રેન્ચ સૈનિકોની મદદ અને કુખ્યાત યહૂદી બેન્કરો રોથશિલ્ડ્સ પાસેથી લીધેલા ઋણ વિના, તે વેટિકનમાં પાછો ફરી શકે તેમ પણ નહોતો. દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન થયેલા હોલોકોસ્ટમાં પાપાશાહી સહભાગિતાને બુદ્ધિપૂર્વક સમજવા માટે, ખ્રિસ્તના ક્રૂસવીધીકરણ પછીથી યહૂદીઓ પ્રત્યે યુરોપનો અભિગમ કેવો રહ્યો છે તેની કેટલીક મૂળભૂત સમજ આવશ્યક છે. આ પુસ્તક સૂચવે છે કે યહૂદી-વિરોધ અને જાતિવાદ બે જુદા અભિગમો છે, અને દાવો કરે છે કે હિટલરનો યહૂદીઓ પ્રત્યેનો દ્વેષ જાતિવાદી હતો, કારણ કે હિટલર યહૂદીઓને માનવજાતની નીચલી શ્રેણીના પ્રાણીઓ તરીકે જોતો હતો, જ્યારે યહૂદી-વિરોધ એ યહૂદીઓ પ્રત્યેનો દ્વેષ હતો કારણ કે તેઓએ દેવને મારી નાખ્યા. તેઓ બંને એક જ છે કે ખરેખર તેમાં ભેદ છે, તે ગમે તેમ હોય, યહૂદીઓની વિકટ પરિસ્થિતિની વાસ્તવિકતા સમજવા જેવી છે.

ઉદાહરણ તરીકે, આજના અમેરિકામાં જો “ગેટ્ટો” શબ્દનો ઉપયોગ થાય, તો મોટા ભાગના લોકો તેને શહેરના ગરીબ, જર્જરિત ભાગની વ્યાખ્યા તરીકે સમજે છે. પરંતુ “ગેટ્ટો” શબ્દ મૂળરૂપે શહેરના એવા વિભાગને સૂચવતો હતો, ખાસ કરીને ઇટાલીના વેનિસમાં, જ્યાં મધ્યયુગ દરમિયાન યહૂદીઓને રહેવા માટે બળજબરી કરવામાં આવતી હતી. પ્રથમ ગેટ્ટોની સ્થાપના વેનિસમાં 1516માં કરવામાં આવી હતી, જ્યારે વેનેશિયન રિપબ્લિકે યહૂદીઓને શહેરના એક નિર્દિષ્ટ વિસ્તારમાં સીમિત રાખ્યા, જે “ગેટો નૂઓવો” (નવી ફાઉન્ડ્રી) તરીકે ઓળખાતો હતો, અને જે અંતે “ગેટ્ટો” તરીકે ઓળખાવા લાગ્યો.

મધ્યયુગો દરમિયાન યુરોપમાં, યહૂદીઓને તેઓ ક્યાં રહી શકે તે બાબતે મર્યાદિત કરવામાં આવ્યા હતા, તેમજ તેઓ કયા વ્યવસાયો કરી શકે તેની પણ મર્યાદા બાંધી દેવામાં આવી હતી. આ પ્રતિબંધો યહૂદીવિરોધિતાની જૂની વ્યાખ્યા પર આધારિત હતા, જે એ માન્યતાને સૂચવતી હતી કે યહૂદીઓએ ઈશ્વરને મારી નાખ્યો હતો, અને તેમની અનુગામી બધી સમસ્યાઓ તેમની પોતાની જ ક્રિયાઓના કારણે તેમના ઉપર આવી પડી હતી.

મધ્યયુગોમાં, ખ્રિસ્તીઓ ધિરાણ આપી શકતા નહોતાં કે ધિરાણ પર ૮ યાજ ૨ વીકારી શકતા નહોતાં—આ એક સ્થાપિત પરંપરા હતી. યહૂદીઓને આ પ્રતિબંધમાંથી મુક્તિ આપવામાં આવી હતી, અને ધિરાણ આપવું એ એવા ૮ વ્યવસાયોમાંનો એક બન્યો જે યહૂદીઓને કરવાની મંજૂરી હતી. રોથશિલ્ડ્સ કુટુંબ જેવા યહૂદી બેન્કરો, કયા ૮ વ્યવસાયો તેમને કરવાની મંજૂરી હતી તેના વિરોધમાં રહેલા કાનૂની પ્રતિબંધોના

પરિણામે, નાણાં બદલનારાઓ બન્યા. જ્યારે Pius IXને વેટિકનમાં પરત ફરવા માટે નાણાંની જરૂર પડી, ત્યારે હવે રોમ શહેર પર શાસન ન કરતાં હોવાની ખીજ, નાણાં માટે યહૂદીઓનો આશ્રય લેવો પડ્યો હોવાથી, વધુ તીવ્ર બની ગઈ.

રોમમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવે તે પહેલાં Pius IX યહૂદીઓ તથા યહૂદીઓ સાથેના ચર્ચના સંબંધ વિષે બેમાંથી કોઈ એક પક્ષમાં હોવાનું જણાતું હતું. આ બે પક્ષોમાં એક તેઓનો હતો, જેઓ માનતા હતા કે યહૂદીઓ સાથે ભલે જે કંઈ બને, તેઓ તો ફક્ત પોતાના હક્કનું જ ભોગવી રહ્યા છે; અને બીજો પક્ષ યહૂદીઓ પ્રત્યે થોડુંક દયા દર્શાવવાનો ઝુકાવ ધરાવતો હતો. Pius IX જ્યારે હાંકી કાઢાયા પછી વેટિકનમાં પરત ફર્યા, ત્યારે તેમના નિર્વાસન પહેલાં તેમણે ક્યારેક દર્શાવેલી દયા ફરી કદી દર્શાવવામાં આવી નહીં. પોતાના નિર્વાસન પહેલાં તેમણે રોમ શહેરમાં આવેલા ગેટ્ટોને બંધ કરાવ્યો હતો, અને પોતાની પરત પછી તેમણે ગેટ્ટોને ફરી સ્થાપિત કર્યા, તથા પોતાના આર્થિક નુકસાનની ભરપાઈ કરવા માટે યહૂદીઓ પર કર લગાવવાનું શરૂ કર્યું.

પોપ પાયસ નવમાના જમણા હાથ તરીકે મારકાંતોનિયો પાસેલ્વી કાર્યરત હતા, જે હિટલરના પોપના દાદા હતા. તેઓ એવા વિશિષ્ટ વર્ગના વકીલ હતા, જે પાપાસત્તાને સમર્થન આપતા હતા. તેમનો પુત્ર પણ એ જ ઉચ્ચવર્ગીય વકીલવર્ગનો ભાગ બન્યો, અને તેમનો પૌત્ર પણ, જે અંતે હિટલરના પોપ બન્યો. પુસ્તકમાં યુજેનિયો પાસેલ્વીના દાદા, તેના પિતા, તેમજ તેના યુગ અને શિક્ષણનો ઇતિહાસ વર્ણવ્યા પછી, તે પાસેલ્વીએ પાપાસત્તા માટેનું પોતાનું કાર્ય શરૂ કરતાં સ્વીકારેલી ભૂમિકાને સ્પર્શે છે. વકીલ તરીકે, પાપાસત્તાના ઉચ્ચવર્ગીય વકીલોના વંશમાંથી ઉતરેલા હોવાથી, તેમને એવા વિભાગના પ્રમુખ તરીકે પસંદ કરવામાં આવ્યા, જે કરારોમાં વિશેષતા ધરાવતો હતો, અને જેને 'કોન્કોર્ડ્સ' કહેવામાં આવે છે. 1901માં પાસેલ્વીને પાપલ સેક્રેટરિયટ ઓફ સ્ટેટના કાર્યાલયમાં લાવવામાં આવ્યા.

પાયેલ્વી રાષ્ટ્રો માટે દૂત બન્યો. પ્રતીકાત્મક અર્થમાં, પાયેલ્વી એવો કાનૂની સંપર્કબિંદુ બન્યો કે જેના દ્વારા પૃથ્વીના રાજાઓએ પાપાસત્તા સાથેનો પોતાનો વ્યભિચાર પૂર્ણ કર્યો. 1903માં, પાયસ X પોપ તરીકે રાજાભિષિક્ત થયો. તરત જ તેણે "બૌદ્ધિક વિષ" પર આક્રમણ શરૂ કર્યું, જેણે "સાપેક્ષવાદ અને સંશયવાદ" ઉત્પન્ન કર્યા હતા. પાયસ X ના "આધુનિકતાવાદ" ના ઉચ્છેદના પ્રયત્નને સંચાલિત કરનાર માણસ ઉમ્બેરતો બેનિની હતો, જે પાયેલ્વી સાથે એ જ કચેરીમાં કાર્ય કરતો હતો. એક વખત બેનિનીએ વિશ્વપ્રસિદ્ધ ઇતિહાસકારોના એક સમૂહ વિશે કહ્યું હતું કે તેઓ એવા માણસો હતા જેમના માટે, "ઇતિહાસ તો માત્ર ઉલટી કરવાનો સતત નિરાશાજનક પ્રયાસ જ છે. આ પ્રકારના મનુષ્ય માટે એક જ ઉપચાર છે: ઇન્ક્વિઝિશન!" બેનિનીના મત અનુસાર, ફ્રેન્ચ ક્રાંતિમાંથી ઉપજી આવેલા વિચારો પ્રત્યે જરાય સહાનુભૂતિ દર્શાવનાર ઇતિહાસકારોને મૃત્યુદંડ આપવો જોઈએ.

સત્તાવાર રીતે, બેનિની પેપસી માટેના પ્રચાર મંત્રાલયનું સંચાલન કરતો હતો, પરંતુ અનૌપચારિક રીતે તે એક ગુપ્ત જાસૂસી જાળનું પણ સંચાલન કરતો હતો, જેનો હેતુ એવા કોઈપણ કેથોલિકોને ઓળખવાનો હતો જેઓ "આધુનિકતાવાદ" પ્રત્યે કોઈ સહાનુભૂતિ ધરાવતા હોય—જેનું ઉદ્ભવ દક્ષિણના રાજા પાસેથી થયું હતું. અંતે 1910માં, તેના કાર્યના પરિણામે એવો એક નિર્દેશ બહાર પડ્યો કે જેના દ્વારા પેપસીના કર્મચારીઓને એક શપથ લેવા માટે બાધ્ય કરવામાં આવ્યા; આ શપથને "એન્ટીમોડર્નિસ્ટ ઓથ" કહેવામાં આવ્યો. તે હજુ પણ અમલમાં છે. વેટિકનમાં નોકરી મેળવવા માટે તમારે આધુનિકતાવાદી વિચારો પ્રત્યે દ્વેષનો શપથ લેવો પડે છે, જેને આજે આપણે કમ્યુનિસ્ટિક વિચારો કહીશું.

ફ્રાન્સિસને લેવાના પુરુષ તકના સારાંશમાં, ફ્રાન્સિસની પુસ્તક પર એવું લખાયેલું છે: "સદીના પ્રથમ દાયકામાં, વેટિકનના એક તેજસ્વી યુવાન વકીલ તરીકે, પાયેલ્વીએ પોપસત્તાના અભૂતપૂર્વ પ્રભાવની એક વિચારધારા ઘડવામાં સહાય કરી; 1920ના દાયકામાં તેણે જર્મનીમાં સત્તા લાદવા માટે ચાતુર્ય અને બે લેકમેલનો ઉપયોગ કર્યો. 1933માં, હિટલર તેનો પરિપૂર્ણ વાટાઘાટ-સાથી બન્યો અને એક કોન્કોર્ડ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો, જેના

દ્વારા સામાજિક અને રાજકીય પ્રવૃત્તિ માંથી કેથોલિકોની પાછી ખેંચણીના બદલે કેથોલિક ચર્ચને ધાર્મિક અને શૈક્ષણિક લાભો આપવામાં આવ્યા. રોમમાંથી લાદવામાં આવેલ રાજકીય કેથોલિકતાનું આ 'સુવૈચ્છિક' સિંહાસન યાગ નાઝીવાદના ઉદયને સહાયક બન્યું.

14 જુલાઈ, 1933ના કેબિનેટની બેઠકમાં, એ જ મહિનામાં આડોલ્ફ હિટલરે પોતાનો એવો મત વ્યક્ત કર્યો કે નાઝીઓ સાથે પાયેલ્લીએ રચેલો કોન્કોર્ડટ જર્મનીને "વિશ્વાસનો એક ક્ષેત્ર... આંતરરાષ્ટ્રીય યહૂદીવર્ગ વિરુદ્ધ વિકસતી સંઘર્ષમાં" પ્રદાન કરતો હતો.

કોર્નવેલનું પુસ્તક કેથોલિકો દ્વારા સારો સ્વીકાર પામ્યું નહોતું, કારણ કે તેઓ આ પુરાવાને સ્વીકારવા તૈયાર ન હતા કે હિટલર સત્તા સુધી પહોંચી શક્યો તેનો મુખ્ય કારણ પાયેલી હતો, કારણ કે જર્મનીમાં કેથોલિકોની બહુમતી હતી. પાયેલીએ એવો કરાર કર્યો હતો કે જેના કારણે 1933થી આગળ કેથોલિક પ્રકાશનગૃહ, કેથોલિક સમાચાર સંસ્થાઓ અને કેથોલિક શાળાઓ હિટલરની દિશા વિશે કંઈ પણ કહી શકતી ન હતી. પુસ્તક પાયેલીના સ્પષ્ટ યહૂદીવિરોધી ઝુકાવનું અનુસરણ કરે છે; તે પછી દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન પોપ બન્યો હતો. પુસ્તકના આધારે અતિ વિશ્વસનીય ઐતિહાસિક સ્ત્રોતોમાંથી ઓછામાં ઓછા ત્રણ મુદ્દાઓ સ્થાપિત કરી શકાય છે.

પ્રથમ બાબત ઉત્તરના રાજા અને દક્ષિણના રાજા વચ્ચેના યુદ્ધની છે, જેમ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. તે યુદ્ધમાં શત્રુઓ કેથોલિકવાદ સામે નાસ્તિકતા, પોપ સામે સામ્યવાદ છે. બીજી બાબત એ છે કે દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન પોપે નાસ્તિકતા વિરુદ્ધ પોતાની પ્રતિનિધિ સેના તરીકે નાઝીવાદનો ઉપયોગ કર્યો, જેમ ૧૯૮૯માં પોપે યુએસએસઆર ની નાસ્તિકતા વિરુદ્ધ પોતાની પ્રતિનિધિ સેના તરીકે ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદનો ઉપયોગ કર્યો. આ પુસ્તક ફાતિમાના ચમત્કારમાંથી પ્રગટ થયેલા શૈતાની સંદેશાઓ દ્વારા રજૂ થતી આંતરિક અને બાહ્ય ભવિષ્યવાણીય રચનાની પણ ઓળખ કરે છે.

દાનિયેલ અગિયારની અગિયારમી અને બારમી પંક્તિઓમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલું રાફિયાનો સીમાસંઘર્ષ, હાલમાં યુક્રેનમાં પ્રગટ થઈ રહેલા સરહદી યુદ્ધનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રાચીન યુદ્ધ એક ઉષ્ણ યુદ્ધ હતું; બીજું, દ્વિતીય પ્રોકસી યુદ્ધ છે, જેમાં પ્રોકસી સેનાઓ પ્રાણઘાતક અથડામણમાં સંકળાયેલી છે. રાફિયા સરહદી યુદ્ધને ઉત્તરનો રાજા અને દક્ષિણનો રાજા વચ્ચેનું હોવાનું ઓળખાવે છે, પરંતુ ભવિષ્યવાણી શીખવે છે કે જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા સુધી તૂટતી વૈશ્યા ભૂલાઈ ગયેલી છે, યજ્ઞબેલ સમારિયામાં છે, અને હેરોદિયાએ હેરોદના જન્મદિવસના ભોજન સમારંભને ટાળી દીધો હતો. વર્તમાન ઇતિહાસમાં ઉત્તરનાં રાજાની ભૂમિકા અંગેના આ ત્રણ સાક્ષીઓ દર્શાવે છે કે તે પડદા પાછળથી દોરડાં ખેંચી રહી છે. જ્યારે તે ભૂલાઈ ગયેલી હોય છે ત્યારે થનારા ઉષ્ણ યુદ્ધો, પ્રોકસી યુદ્ધો અને શીત યુદ્ધો તેની પ્રોકસી સેનાઓ દ્વારા સિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

રશિયા દક્ષિણનો રાજા છે, અને હાલમાં તે એક સરહદી યુદ્ધમાં સંકળાયેલું છે, જેને પશ્ચિમી વિશ્વના વૈશ્વિકવાદીઓ દ્વારા, મુખ્યત્વે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના પ્રોગ્રેસિવ ડેમોક્રેટ્સ અને RINO (માત્ર નામમાત્રના રિપબ્લિકન) રિપબ્લિકનો દ્વારા નાણાકીય સહાય પૂરી પાડવામાં આવી રહી છે. જ્યારે દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા શ્લોકમાં યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સને ઉત્તરનાં રાજાની પ્રતિનિધિ સેનાના રૂપમાં દર્શાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેની બે ભવિષ્યવાણીલક્ષી વિશેષતાઓ સૈન્ય શક્તિ અને આર્થિક બળ છે. યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ હાલમાં યુક્રેનમાં એ જ કાર્ય સિદ્ધ કરી રહ્યું છે, જે તેણે 1989માં કર્યું હતું—રશિયા વિરુદ્ધ પોપની સહાય કરવાનું—અને ભૂમિ પર યુક્રેનનું રક્ષણ કરતી પ્રતિનિધિ સેના નાઝી સમર્થકોથી એટલી પરિપૂર્ણ છે કે મુખ્યપ્રવાહનું મીડિયા પણ તેને નકારી શકતું નથી. રોમ હવે એ જ પ્રતિનિધિ સેનાનો ઉપયોગ કરી રહ્યું છે, જેનો તેણે દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધરૂપે ઉગ્ર યુદ્ધમાં, અને 1989માં, રશિયા સામે યુદ્ધ કરવા માટે ઉપયોગ કર્યો હતો. પુસ્તક વાંચો: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

આ અભ્યાસને અમે આગળના લેખમાં ચાલુ રાખીશું.

“આ જ રીતે, જ્યારે દેવ ભવિષ્યના યુગો માટે કલીસિયાનો ઇતિહાસ પ્રિય યોહાનને ખુલ્લો પાડવા જતાં હતા, ત્યારે તેમણે ‘મનુષ્યપુત્ર જેવો એક’ દર્શાવીને, જે સાત દીવટાઓની વચ્ચે ફરી રહ્યો હતો અને જે સાત કલીસિયાઓનું પ્રતીક હતી, તેને પોતાના લોકો પ્રત્યે ઉદ્ધારકના હિત અને સંભાળનો વિશ્વાસ અપાવ્યો. જ્યારે યોહાનને પૃથ્વી પર સત્તાઓ સાથે કલીસિયાના અંતિમ મહાસંઘર્ષો બતાવવામાં આવ્યા, ત્યારે તેને વિશ્વાસુઓની અંતિમ વિજય અને મુક્તિ પણ જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી. તેણે કલીસિયાને પશુ અને તેની મૂર્તિ સાથે ઘાતક સંઘર્ષમાં લાવવામાં આવેલી જોઈ, અને તે પશુની ઉપાસના મૃત્યુના ભયે બલાત્કારપૂર્વક કરાવવામાં આવતી જોઈ. પરંતુ યુદ્ધના ધુમાડા અને ગર્જના પાર નજર કરતાં, તેણે સિયોન પર્વત પર મેદાસાં સાથે એક સમૂહને જોયો, જેમના કપાળ પર પશુની મુદ્રાના બદલે ‘પિતાનું નામ લખાયેલું’ હતું. અને ફરી તેણે ‘પશુ પર, તેની મૂર્તિ પર, તેની મુદ્રા પર, અને તેના નામના અંક પર વિજય મેળવનારાઓને કાયના સમુદ્ર ઉપર ઊભેલા, દેવની વીણાઓ ધરાવતા’ જોયા, અને તેઓ મૂસા અને મેદાસાંનું ગીત ગાઈ રહ્યા હતા.”

“આ પાઠો અમારા હિતાર્થે છે. આપણને ઈશ્વરમાં પોતાની શ્રદ્ધા સ્થિર રાખવાની જરૂર છે, કારણ કે આપણી આગળ જ એવો સમય છે જે મનુષ્યોના પ્રાણોને કસોટી કરશે. ખ્રિસ્તે, ઓલિવ પર્વત પર, પોતાની બીજી આવનારી પહેલાં થનારા ભયંકર ન્યાયોના વિષે વર્ણન કર્યું: ‘તમે યુદ્ધો અને યુદ્ધોની અફવાઓ વિષે સાંભળશો.’ ‘જાતિ જાતિ સામે, અને રાજ્ય રાજ્ય સામે ઊઠશે: અને વિવિધ સ્થળોએ દુર્ભિક્ષ, મહામારીઓ અને ભૂકંપો થશે. આ બધું તો પ્રસવવેદનાઓનો આરંભ છે.’ યરુશાલેમના વિનાશ સમયે આ ભવિષ્યવાણીઓને આંશિક પૂર્ણતા મળી હતી, તેમ છતાં તેમનો વધુ સીધો પ્રયોગ અંતિમ દિવસો પર થાય છે.”

“અમે મહાન અને ગાંભીર્યસભર ઘટનાઓની દહેલીજ પર ઊભા છીએ. ભવિષ્યવાણી ઝડપથી પૂર્ણ થઈ રહી છે. પ્રભુ દ્વાર પર છે. ટૂંક સમયમાં આપણા સમક્ષ સર્વ જીવિતો માટે અતિ પ્રબળ રસનો એક સમયખંડ ખુલવાનો છે. ભૂતકાળના વિવાદો ફરી જીવંત બનવાના છે; નવા વિવાદો ઊભા થશે. આપણા વિશ્વમાં જે દૃશ્યો અભિનિત થવાના છે, તેમનો તો હજી સ્વપ્નમાં પણ વિચાર થયો નથી. શૈતાન માનવીય સાધનો દ્વારા કાર્યરત છે. જે લોકો બંધારણમાં ફેરફાર કરીને રવિવારના પાલનને બલવત્તર કરનાર કાયદો સુનિશ્ચિત કરવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, તેઓ તેનું પરિણામ શું થશે તે બહુ થોડું સમજતા હોય છે. એક સંકટ હવે જ આપણા પર આવી પહોંચ્યું છે.”

“પરંતુ આ મહાન સંકટકાળમાં ઈશ્વરના સેવકોએ પોતાના ઉપર વિશ્વાસ રાખવાનો નથી. યશાયા, યહેઝ્કેલ અને યોહાનને આપવામાં આવેલા દર્શનોમાં આપણે જોઈએ છીએ કે પૃથ્વી ઉપર ઘટતી ઘટનાઓ સાથે સ્વર્ગ કેટલું નજીકથી સંકળાયેલું છે, અને જેઓ તેમના પ્રત્યે વફાદાર છે તેમના માટે ઈશ્વરની કાળજી કેટલી મહાન છે. જગત શાસક વિના નથી. આવનારી ઘટનાઓનું આયોજન પ્રભુના હાથે છે. સ્વર્ગના મહિમામય મહારાજાધિરાજે, પોતાની કલીશિયાની ચિંતાઓની જેમ જ, રાષ્ટ્રોના ભાગ્યને પણ પોતાના જ અધિકાર હેઠળ રાખ્યું છે.” Testimonies, volume 5, 752, 753.